

מ"ת 45664/11/14 - מדינת ישראל נגד ראאד מטר,

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 45664-11-14 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' מטר (עציר)
תיק חיצוני: 5860/2014

בפני	כב' השופט אורי גולדקורן
המבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מירב בר
נגד	
המשיב	ראאד מטר, ת"ז 203919055 ע"י ב"כ עו"ד סעיד נזאל

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

כתב האישום

1. ביום 21.11.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיב, בו הואשם בביצוע עבירה של ניסיון לרכוש נשק בלא רשות על פי דין לפי סעיפים 144(א) רישא ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. תמצית פרק העובדות שבכתב האישום הינה כדלקמן: במועד שאינו ידוע, בסמוך לפני יום 3.11.2014, קשר המשיב קשר עם מחמד גדיר (להלן: מחמד) לפיו ירכוש ממנו אקדח תמורת אלפי שקלים. עובר ליום 3.11.2014, באופן שאינו ידוע למבקשת, הגיע אקדח שנגנב ביום 11.9.2007 מביתו של יוסף ינאי שביבנאל (להלן: האקדח) לרשותו של מחמד. ביום 3.11.2014, סמוך לפני השעה 21:10, נסע המשיב ביחד עם מוסטפא איסמעיל (להלן: איסמעיל) לתחנת הדלק "יהב" שבטמרה באמצעות רכב מסוג מזדה 3, נהוג על-ידי המשיב, על מנת להיפגש עם מחמד ולרכוש ממנו את האקדח. בהמשך, נפגשו בתחנה המשיב ואיסמעיל עם מחמד וחסן חילף (להלן: חסן), אשר הביאו עמם את האקדח. בתוך כך פנו המשיב ומחמד לפינה מרוחקת בתחנה שם בדק המשיב את האקדח והחליט כי אינו מעוניין לרכושו. סמוך לשעה 21:37 נעצרו המשיב ואיסמעיל, ועל גופו של המשיב נתפסו ₪ 3,200 במזומן. סמוך לשעה 21:41 נעצרו מחמד וחסן, ובחיפוש ברכב בו נסעו נתפסו האקדח ובו מחסנית ריקה ותרמיל ריק בקליבר 9 מ"מ.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

3. במועד הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות נשוא כתב האישום, אשר כוללות האזנות סתר ובהן שיחות מפלילות רבות, לרבות האזנה מפגישתם של המשיב ומחמד ועדויות של שוטרי יחידת העיקוב. המבקשת הפנתה לעדותו של איסמעיל, לעובדה כי במכוניתו של מחמד נתפס האקדח, על גופו של המשיב נתפס כסף במזומן ובטלפון שלו נמצאו תצלומים של 10 כלי נשק, ממועדים שונים, לרבות תמונה של אמו אווזת בנשק. כן צוין כי אף המשיב אישר כי נפגש עם מחמד בתחנה. נטען בבקשה כי המשיב - אשר בעברו שתי הרשעות קודמות משנים 2008 ו-2010 בגין החזקת אגרופן למטרה לא כשרה, פריצה לרכב, גניבה וחבלה - מסוכן לציבור ואף מתקיימת לגביו חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

בדיון שהתקיים ביום 7.12.2014 הפנתה בא-כוח המבקשת לפסיקה התומכת בבקשה. בא-כוח המשיב טען כי לא קיימות ראיות לכאורה, ולא קיימת עילת מעצר, ולמצער - ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

ראיות לכאורה

4. המשוכה הראשונה שעל המבקשת לחצות, על מנת שתתקבל בקשתה למעצר עד תום ההליכים, הינה הוכחת קיומן של "ראיות לכאורה" כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. בשלב זה, די בסיכוי סביר כי מחומר החקירה הקיים תצמח תשתית ראייתית שבכוחה להרשיע את הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 3562/11 יתים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.5.2011); מרדכי לוי "הראיות לכאורה הנדרשות למעצר עד תום ההליכים - בחינה נוספת" משפטים לד 549 (תשס"ה)). בבש"פ 1566/14 אבו עמר עבד רבה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.3.2014) חזר בית המשפט העליון על משמעותן של ראיות לכאורה (ההדגשות הוספו - א"ג):

"כידוע, בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. רמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה אינה זו הנהוגה במשפט הפלילי - היינו: מעל לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבלות והמשקל - יוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (1996) (להלן: הלכת זאדה)). במלים אחרות, על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר לכך שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. בשלב בחינת הראיות לכאורה אין בית המשפט נדרש לבחון את משקלן של העדויות או את מהימנות העדים, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.1.2011)). אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראיתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 635/13 מגדיש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (25.2.2013); בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (26.9.2011)). לעומת

זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהן, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה (הלכת זאדה, בעמ' 146).

בבש"פ 3432/14 מוגאהד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.5.2014) הודגש כי ניתן לעצור עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגד המשיב הן ראיות נסיבתיות, כל עוד עצמתן מספקת והן משתלבות זו בזו ויוצרות מסכת עובדתית לכאורית שבכוחה לבסס הרשעה.

5. על מנת לבחון קיומן של ראיות לכאורה, כמובן בפסיקה, אתיחס לחלק מהראיות שבתיק החקירה, לרבות החומר הקשור בזיהוי המשיב כמעורב בעבירות המיוחסות לו:

(א) הודעותיו של איסמעיל מיום 4.11.2014 ו- 6.11.2014 ו-12.11.2014: בהודעתו הראשונה מסר איסמעיל כי הוא מכיר את המשיב והינם חברים מהכפר. לדבריו, ביום שבו נעצר, הוא והמשיב נסעו ברכב באזור חיפה ולא יצאו ממנו ולא פגשו אנשים אחרים. בהודעתו השנייה אישר איסמעיל כי ביום בו נעצר, הוא והמשיב עצרו בתחנת דלק לפני צומת אחיהוד, לא תדלקו את הרכב והמשיב לא רכש דבר. בהודעתו השלישית הוא התייחס להקלטות שהושמעו באזניו וציין כי היה עם המשיב בתחנת דלק וראה את המשיב הולך עם בחור אחר שאינו מכיר.

(ב) הודעותיו של המשיב מיום 4.11.2014, 6.11.2014, 11.11.2014, 12.11.2014 ו-13.11.2014: בהודעתו הראשונה מסר המשיב כי הכסף שנמצא על גופו היה מיועד למסיבת האירוסין שלו, וכי ביום בו נעצר הוא נפגש עם חברו מחמד בתחנת דלק ליד טמרה. במהלך החקירה הוצג בפניו האקדח והוא ציין כי מעולם לא ראה אותו ולא נגע בו. בהודעתו השנייה מסר המשיב פרטים אודות נסיעתו ביחד עם איסמעיל ועל פגישתו האקראית עם חברו מחמד חילף מכפר חילף בתחנת דלק בטמרה ביום בו נעצר. הוא טען כי בתחנה מילא דלק וקנה סיגריות ושלל כל קשר למעורבותו עם כלי נשק. בהודעתו השלישית מסר המשיב כי נפגש בתחנת דלק בטמרה עם חבר בשם חמודה או מחמד וכי לא שוחח עמו לפני כן. המשיב ציין כי התמונה שהוצגה לו הינה של אמו אשר מחזיקה בנשק לא אמיתי וכי תצלומי הנשק שנמצאו במכשיר הנייד לקוחים מהאינטרנט. הוא אישר כי הוא נשמע משוחח עם חמודה בחלק מההקלטות שהושמעו באזניו, וכי התכתב עמו באמצעות מיסרונים. המשיב התייחס להקלטות והסביר את תוכן ומשמעות הדברים, אך שלל את מעורבותו בסחר בנשק. בהודעותיו הרביעית והחמישית התייחס המשיב להקלטות שהושמעו לו ולתמונות שנמצאו במכשיר הטלפון הנייד שלו.

(ג) חומר החקירה כולל זיהוי דנ"א של מחמד על האקדח, תצלומי נשק שנמצאו בטלפון של המשיב, תצלום בו נראית אמו של המשיב אוחזת באקדח והקלטה מיום 3.11.2014, בה נשמע המשיב משתתף ונשמע אף צליל מתכתי בדומה שקשוק של כלי נשק.

6. ממכלול החומר המצוי בתיק החקירה עולה כי המבקשת אוחזת בראיות לכאורה, שבחלקן הינן נסיבתיות, אם כי עצמת חלק מהראיות אינה גבוהה.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, במעמד
המשיב ובאי כוח הצדדים.